

Lodsning er Hovedbæjæftigelsen, men hvis Indtægt heraf er utilstrækkelig til at fflaffe Lodsjerne en passende Godtgjørelse for deres Arbejde, og at den hensigtsmæssigste Maade at understøtte dem paa vil være at tilstaa faste aarlige Tillæg til omtrent Halvdelen af de ved saadanne Lodsferier ansatte Lodsfer. Denne Maade at understøtte de mindre Lodsferier paa finder Kommissionen meget heldigere, end om Staten vilde sikkre de smaa Lodsferier en vis Minimums-Indtægt, da man herved lettelig vilde fløve Lodsfernes Tjenesteiver, idet de i saa Fald ofte ikke vilde have nogen økonomisk Interesse i at udføre deres Arbejde. I Genhold hertil har Kommissionen foreslaaet, at der tilstaaes 30 Lodsfer ved de Lodsferier, hvor foran nævnte Delingsmaade ikke finder Anvendelse, og hvis Gjennemsnitsindtægt ikke har udgjort mindst 700 Kroner aarlig for hver Lods, et aarligt Tillæg af 200 Kroner hver af Statskassen, dog med Udelukkelse af Havnelodsferierne og de Lodsferier, hvor Indtægten af Lodsningen er saa ubetydelig, at Lodsjerne væsentligfl maa ernære sig ved andet Erhverv.

Den nuværende Fordeling af Lodsfortjenesten, hvorefter Lodsoldermanden tager $1\frac{1}{2}$ Part mod Fastlodsfer, denne dobbelt Part mod Reserverlodsfer og denne atter dobbelt Part mod Ørtalodsfer, har vist sig uhenigtsmæssig navnlig ved Lodsferier med et indskrænket Antal Lodsfer og med smaa Indtægter. Det Uheldige i dette Delingsforhold er gennem en længere Aarække modarbejdet ved, hvor Forholdene tilraade det, ved Balancer at indbrage Lodsoldermandsposter og at ansætte samtlige Lodsfer ved de mindre Lodsferier som Fastlodsfer. Som Følge heraf ere Lodsferne ved en stor Del af de mindre Lodsferier alle Fastlodsfer med lige Lods i den fælles Fortjeneste, medens Lodsferne ved de øvrige dele faaledes, at Fastlodsfer tager dobbelt Lods mod Reserverlodsfer. Ved Sundlodsferierne arbejdes der hen til en ligeligere Fordeling af Fortjenesten ved Udvidelse af Fastlodsferklassen. Den af Kommissionen foreslaaede Ophævelse af den nuværende Klasseinddeling af Lodsferne og Deling af Fortjenesten vil faaledes være en yderligere Udvikling af, hvad der i længere Tid har været tilstræbt, og ffjønnes at ville give en hensigtsmæssig og billig Fordeling af Indtægterne, under Forudsætning af at den aarlige Minimumsindtægt, der er sat som Betingelse for, at de ældre Lodsfer skulle kunne faa $1\frac{1}{2}$ Part af Fortjenesten, forhøjes fra 600 til 700 Kr.; det maa herved erindres, at Lodsferne ved de mindre Lodsferier avancere meget langsomt og som Følge heraf i Almindelighed først i en ældre Alder ville opnaa den høiere Part i Fortjenesten. Ministeriet har derfor med den nævnte Modifikation kunnet tiltræde Kommissionens Forslag, som derhos gaar ud paa succesfuld Indførelse af den foreslaaede Ordning. Den af Kommissionen foreslaaede Understøttelse af de mindre Lodsferier med faste Tillæg maa anses for særdeles heldig. Faste Tillæg have alt været anvendte ved et Par Lodsfer-

rier, medens den væsentligste Del af den aarlige Understøttelsesbevilling til Lodsvesenet er anvendt til Understøttelser til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Lodsferier, til Hjelpe til Lodsboligeres Vedligeholdelse, Husleiehjelpe og til direkte Understøttelse, hvor saadan paa Grund af Aarets ringe Indtægt har været nødvendig. Slige Understøttelser ville vel, selv med de foreslaaede Tillæg til Lodsferierne, ikke ganske kunne undværes, men anlages dog efterhaanden at ville kunne indskrænkes betydelig. Antallet af de faste Tillæg foreslaas ansat til 40.

Naar der, som foreslaaet, tillægges de ældre Lodsfer $1\frac{1}{2}$ Part, vilde det blive altfor trykkende for Lodsferne, om Lodsoldermanden, faaledes som efter den nuværende Ordning, skulde have $1\frac{1}{2}$ Part mod de ældste Lodsfer, medens det dog er ønskeligt, at han stilles noget bedre end disse. Kommissionen har derfor foreslaaet, at der tillægges Lodsoldermandene samme Andel i den fælles Lodsfortjeneste som den eller de ældste Lodsfer ved det paagjældende Lodsferi, samt endvidere et Tillæg af den af Statskassen tilstaaede Sum til Understøttelse for Lodsferierne. Dette Forslag har Ministeriet kunnet tiltræde, hvorved endnu skal bemærkes, at det paa Grund af Lodsoldermandens Stilling som Tilsynsførende ved Lodsferier synes billig, at Staten yder et Bidrag til hans Lønning.

Der er saa meget mere Grund til at gaa ind paa Kommissionens Forslag om Fortjenestens Fordeling og faste Understøttelser, som dette paa en heldig Maade er sat i Forbindelse med Pensioneringen, hvorved det vil blive muligt paa en langt fylbigere Maade end hidtil at pensionere de ældre afgaaede Lodsfer. De Vilkaar, som den nuværende Ordning af Pensioneringen yder de paa Grund af Alder og Svagelighed afgaaede Lodsfer ved de for hvert Lodsferi særskilt bestaaende Pensionskasser, ere i Almindelighed saa lidet tilfredsstillende, at der er Grund til at søge Lodsferpensioneringen omordnet. Kommissionen har udtalt sig for, at Staten yder Tilskud hertil, at de bedre stillede Lodsferier bør bidrage mere end hidtil til Pensioneringen, og for at de for Lodsferierne opsamlende Pensionkasseskaptaler bør give et større Udbytte for selve Pensioneringen end hidtil. Til Gjennemførelse heraf har Kommissionen foreslaaet, at den Lods, der har $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Lodsfortjeneste, eller det ovenfor omtalte Alderstillaeg af 200 Kroner aarlig af Statskassen, som affædiget skal beholde hviden ene $\frac{1}{3}$ af sin Part i Fortjenesten eller Alderstillaeg, som da midlertidig ikke tilfalder den Lods, som ellers skulde have den høiere Part eller Alderstillaeg, og at den Lods, der affædiges fra et Lodsferi, hvor der hverken tildeles de ældste Lodsfer $1\frac{1}{2}$ Part eller Alderstillaeg, og som ikke henhører til Havnelodsferierne eller de Lodsferier, hvor andet Erhverv end Lodsning er Hovederhvervet, skal pensioneres af den tiltrædende Lods